

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 57.560 van 17 januari 1996

A. 61.699/VI-12.170

In zake : **OVART** Marcel,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LEGR0S, advocaat,
Louizalaan 409
1050 Brussel,

tegen:

de Provincie Waals-Brabant.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 5 januari 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Marcel OVART de nietigverklaring vordert van "de stilzwijgende beslissing, van onbekende datum, tot verwerping van zijn beroep gegrond op artikel 65 van de provinciewet, dat op 16 juni 1992 is ingesteld bij de provincieraad van de provincie Brabant en gericht is tegen het provinciebesluit dat op 21 mei 1992 door de bestendige deputatie van Brabant is vastgesteld en waarbij (hij) op 1 juni 1992 (...) ontslagen wordt uit zijn ambt";

Gelet op arrest nr. 52.580 dd. 29 maart 1995 waarbij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt geschorst en de termijnen voorgeschreven voor de proceshandelingen worden beperkt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer KOVALOVSKY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 september 1995 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 12 december 1995, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 januari 1996;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. COENRAETS, loco Mr. LEGROS, advocaat, die voor verzoeker verschijnt en van Mr. WAHL, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer KOVALOVSKY, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat tegen verzoeker, die als autobestuurder-mecanicien aangesteld was bij de provincie Brabant, op 21 mei 1992 door de bestendige deputatie een maatregel tot afzetting is uitgevaardigd, onder meer

wegens ongewettigd arbeidsverzuim en andere feiten; dat de bestendige deputatie hem voordien, op 2 april 1992, op non-actief had gesteld en besloten had hem zijn loon te ontnemen voor de dagen niet-gewettigd arbeidsverzuim en hem verplicht had de kosten terug te betalen van de medische controle die door het Medisch-Sociaal Instituut van Brabant tevergeefs was verricht; dat verzoeker op 16 juni 1992 tegen de beslissingen van 2 april 1992 en 21 mei 1992 beroep heeft ingesteld bij de provincieraad; dat verzoekers advocaat wegens de lijdelijkheid van die raad hem aangemaand heeft te bepalen dat het beroep op de eerstvolgende raadszitting onderzocht zou worden, overeenkomstig artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat de provincieraad geen uitspraak heeft gedaan; dat die impliciete afwijzende beslissing het onderwerp van het beroep vormt;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat het verzoekschrift niet-ontvankelijk is, in de mate dat de provincieraad verzoekers beroep tegen de beslissingen van de bestendige deputatie van 2 april 1992 impliciet afgewezen heeft; dat zij betoogt dat artikel 65 van de provinciewet niet voorziet in een beroep bij de provincieraad tegen een beslissing van de bestendige deputatie, waarbij een ambtenaar in de stand non-activiteit wordt geplaatst, hem zijn loon wordt ontnomen voor de dagen niet-gewettigd arbeidsverzuim en hij verplicht wordt de kosten terug te betalen van een geneeskundige controle;

Overwegende dat het beroep tot nietigverklaring betrekking heeft op de beslissing tot stilzwijgende afwijzing van verzoekers beroep dat gericht is tegen de beslissing van de bestendige deputatie dd. 21 mei 1992, waarbij hij uit zijn ambt ontslagen wordt; dat het geen betrekking heeft op de stilzwijgende afwijzing van het beroep tegen de beslissingen van de bestendige

deputatie dd. 2 april 1992; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid irrelevant is;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan "de schending van het algemeen beginsel betreffende de rechten van verdediging, dat aan de overheid die jegens een ambtenaar een tuchtstraf uitspreekt, verschillende verplichtingen oplegt - die in het onderhavige geval niet zijn nageleefd - alsook van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur"; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat de hem door de bestendige deputatie ten laste gelegde feiten, op grond waarvan deze tot zijn ontslag besloten heeft niet bewezen zijn of geen vergrijp tegen de tucht opleveren;

Overwegende dat hij een tweede middel ontleent "aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan de dwaling omtrent of afwezigheid van interne en externe motivering van de bestreden handeling en aan dwaling omtrent het recht";

Overwegende dat hij een derde middel ontleent aan de schending van het evenredigheidsbeginsel en aan een kennelijke beoordelingsfout;

Overwegende dat een impliciete beslissing tot afwijzing zoals bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, uit de aard der zaak geen uitdrukkelijke motivering kan bevatten;

Overwegende evenwel dat het beroep dat in het onderhavige geval openstaat op grond van artikel 65 van de provinciewet een beroep tot herziening is; dat de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van zulk een

beroep geacht moet worden het dispositief en de motieven van de bestreden beslissing over te nemen; dat de beslissing van 21 mei 1992, die stilzwijgend bevestigd is bij de bestreden handeling, verzoeker uit zijn ambt ontslaat "wegens insubordinatie en niet-naleving van de regelgeving omtrent het medische toezicht";

Overwegende dat uit zulk een motivering niet af te leiden valt welke feiten in aanmerking genomen zijn door de verwerende partij; dat de Raad van State derhalve niet kan nagaan of de feiten die aan de basis liggen van de bestreden beslissing die zijn, welke door verzoeker betwist zijn, of zij door de verwerende partij naar behoren omschreven zijn en of laatstgenoemde rekening gehouden heeft met de rechten van verdediging; dat uit zulk een motivering bovendien niet blijkt waarom de zwaarste straf uitgesproken is; dat de middelen gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de stilzwijgende beslissing tot verwerping van het beroep gegrond op artikel 65 van de provinciewet, dat op 16 juni 1992 door Marcel OVART is ingesteld bij de provincieraad van de provincie Brabant en gericht is tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant dd. 21 mei 1992, waarbij hij op 1 juni 1992 uit zijn ambt ontslagen wordt.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe Kamer, op zeventien januari
1900 zesennegentig door:

de HH. HANOTIAU,	staatsraad, voorzitter,
LEROY,	staatsraad,
HANSE,	staatsraad,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VENAEEÇ EELEEEEEEËÇ ANEEÆE~;
ÆEiLE eEÀ IÀÆ AE LÆiLEÈ ÈÈ AE iÀÀÀ
IÀÆ IÀLE' ÇÆÆSiEEÆEia ÈÈ", eÀÆIÀIE "K",